

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobce: **PRIMAPOL-METAL-SPOT s.r.o.**, IČO: 271 87 098
sídlem U Borovin 1042, Dubí
zastoupen advokátem Mgr. Davidem Urbancem
sídlem Na Poříčí 1046/24, Praha 1

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 3. 2022, č. j. 12472-3/2022-900000-31,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu a dosavadní průběh řízení

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný změnil dodatečný platební výměr vydaný Celním úřadem pro hlavní město Prahu č. j. 479146 16/2021 510000 51.2 znějící na 2 021 042 Kč tak, že snížil částku doměřeného cla

na částku 1 499 617 Kč. Podstatou projednávané věci je posouzení správnosti doměření tzv. antidumpingového cla ve smyslu prováděcího nařízení Komise (EU) 2018/330 ze dne 5. března 2018, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (dále jen „prováděcí nařízení 2018/330“), společně s tzv. dodatečným (ochranným) clem. Žalovaný napadeným rozhodnutím potvrdil doměření antidumpingového cla a zrušil doměření dodatečného (ochranného) cla. Žalobce tedy podanou žalobou brojí pouze proti doměřenému antidumpingovému clu, proti zrušení dodatečného (ochranného) cla žalobce nemá námitek.

II. Obsah žaloby

2. Podstatou žaloby je žalobcův závěr, že zboží importované od společnosti Maxim Tubes se sídlem v Indii má ve skutečnosti indický původ, tudíž antidumpingové clo na ně nemělo být doměřeno.
3. Žalobce uvedl, že rozhodnutí žalovaného je v rozporu s právními předpisy EU, zejména prováděcím nařízením Komise (EU) 2017/2093 ze dne 15. listopadu 2017, o ukončení šetření možného obcházení antidumpingových opatření uložených prováděcím nařízením Rady (EU) č. 1331/2011 na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pocházejících z Čínské lidové republiky dovozem zasílaným z Indie bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ z Indie, a o ukončení celní evidence tohoto dovozu uložené prováděcím nařízením Komise (EU) 2017/272 ze dne 28. července 2015, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, pokud jde o podrobná pravidla k některým ustanovením celního kodexu Unie (dále jen „prováděcí nařízení 2017/2093“), kterým bylo ukončeno šetření možného obcházení antidumpingových opatření indickými společnostmi. Tímto nařízením bylo konstatováno, že zboží vyvážené z Indie, včetně výrobků společnosti Maxim Tubes, prošlo v Indii podstatným zpracováním konkrétně (tváření za studena) a získalo indický původ.
4. Žalobce dále namítl, že žalovaný nesprávně aplikoval ustanovení celních kodexů, konkrétně čl. 24 Nařízení Rady (EHS) 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (dále jen „Původní kodex“), a čl. 60 odst. 2 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (dále jen „Nový kodex“). Tato ustanovení definují nepreferenční původ zboží. Podle žalobce zpracování zboží v Indii splňuje podmínky pro uznání indického původu, neboť došlo k podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování v podniku k tomu vybaveném, které vedlo ke vzniku nového výrobku nebo k dosažení důležitého stupně výroby. Žalobce tvrdí, že žalovaný i OLAF chybně upřednostnili změnu tarifního čísla jako rozhodující kritérium, což je v rozporu s judikaturou Soudního dvora EU.
5. Další námitka směřuje proti tomu, že žalovaný založil své rozhodnutí výhradně na závěrech Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) uvedených v závěrečné zprávě OLAF OCM(2019)14897 ze dne 4. 7. 2019 k případu sp. zn. OF/2016/0680/B1. Podle žalobce mají tyto závěry pouze doporučující charakter, zatímco závěry Evropské komise jsou právně závazné. OLAF podle žalobce neprovedl dostatečné šetření, ignoroval důkazy a neumožnil dotčeným subjektům se k věci vyjádřit. V této souvislosti žalobce namítá, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav, neboť neprokázal, že zboží nemělo indický původ, a

nezjistil, zda sazba antidumpingového cla ve výši 71,9 % odpovídá konkrétnímu čínskému dodavateli. Podle žalobce měl žalovaný eventuálně vyměřit clo v nižší procentní výši.

6. Žalobce rovněž vytýká žalovanému, že nezohlednil důkazy předložené žalobcem, zejména rozsudky italských soudů, rozhodnutí polských celních orgánů a rozsudek německého finančního soudu v Düsseldorfu. Podle žalobce všechny tyto orgány dospěly k závěru, že zboží má indický původ a antidumpingové clo nelze aplikovat.
7. Konečně žalobce namítá rozpor s principy legitimního očekávání, rovnosti a zákazu diskriminace. Tvrdí, že žalovaný postupoval odlišně než jiné členské státy Evropské unie, které na základě obdobných skutkových okolností antidumpingové clo neuložily, čímž porušil zásady rovného zacházení a legitimního očekávání.
8. Žalobce navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí a přiznal žalobci náhradu nákladů řízení.

III.

Vyjádření žalovaného k podané žalobě

9. Žalovaný uvedl, že celní dluh vznikl v okamžiku přijetí celního prohlášení dne 19. března 2019, a že na daný případ dopadá právní úprava obsažená v Novém kodexu, nikoliv v Původním kodexu. Pravidla původu byla upravena v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446 (dále jen „nařízení v přenesené pravomoci 2015/2446“), zejména v čl. 32 a příloze 22-01, které stanovují konkrétní podmínky pro získání nepreferenčního původu.
10. Žalovaný odmítl tvrzení žalobce, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s prováděcím nařízením 2017/2093. Podle žalovaného se Komise v tomto nařízení nezabývala pravidly původu, ale pouze hospodářskou odůvodněností obchodních toků mezi Čínou, Indií a EU. Komise neshledala důvody pro rozšíření antidumpingového cla na zboží zasílané z Indie, avšak to neznamená, že nelze doměřit clo na zboží čínského původu dovezené z Indie.
11. Žalovaný zdůraznil, že OLAF provedl samostatné šetření zaměřené na původ konkrétních zásilek a zjistil, že trubky dovezené žalobcem byly vyrobeny z čínských trubek tarifního čísla 7304, které byly v Indii pouze přepracovány tažením za studena, bez přidání indického materiálu. Takové přepracování podle platných pravidel původu nevede ke změně původu, neboť nedošlo ke změně tarifního čísla ani k výrobě z dutých profilů.
12. Žalovaný se neztotožnil s tvrzením žalobce, že pravidla původu obsažená v nařízení v přenesené pravomoci 2015/2446 představují vyvratitelnou právní domněnku. Podle žalovaného se jedná o kogentní a jednoznačná pravidla, která nelze obejít ani interpretovat jinak. Závěry OLAF byly podle žalovaného podloženy komunikací s indickým vývozcem Maxim Tubes a dalšími důkazy, které žalobce nevyvrátil.
13. K argumentaci žalobce rozsudky zahraničních soudů žalovaný uvedl, že tyto rozsudky nejsou pro něj závazné, nevztahují se na konkrétní případ žalobce a vycházejí z odlišného skutkového stavu. Žalovaný se neztotožnil ani s rozsudkem německého finančního soudu, který podle něj nesprávně interpretoval pojem dutý profil.
14. Žalovaný dále uvedl, že nebylo prokázáno, že by žalobce dovezl trubky vyrobené z dutých profilů, a že přepracování trubek v Indii nedosáhlo takové pokročilosti, aby vedlo ke změně původu. Původ zboží zůstal čínský, a proto bylo správně doměřeno antidumpingové clo.
15. Žalovaný navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

IV.

Replika žalobce

16. Žalobce návazně v replice uvedl, že nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že judikatura Soudního dvora EU (SDEU) vztahující se k čl. 24 Původního kodexu není použitelná na výklad čl. 60 odst. 2 Nového kodexu. Podle žalobce jsou obě ustanovení obsahově totožná, a tudíž je judikatura SDEU relevantní i pro současnou právní úpravu.
17. Dále žalobce namítl, že žalovaný nesprávně interpretuje význam prováděcího nařízení 2017/2093. Podle žalobce Komise v rámci šetření zkoumala všechny atributy rozhodné pro určení nepreferenčního původu zboží, včetně hospodářského odůvodnění zpracování v Indii. Komise konstatovala, že zpracování za studena v Indii podstatně mění vlastnosti výrobku, což podle žalobce naplňuje podmínky pro určení původu dle čl. 60 odst. 2 Nového kodexu.
18. Žalobce dále poukázal na nesprávný výklad evropského práva ze strany OLAF, který žalovaný bez výhrad přejal. Uvedl, že závěry OLAF byly odmítnuty správními soudy a celními orgány v několika členských státech EU.
19. Žalobce shrnul, že Finanční soud v Hamburku zpochybnil výklad OLAF a českých celních orgánů, zejména pokud jde o definici „dutých profilů“ a jejich vztah k zpracování za studena. Podle hamburského soudu musí být pravidla původu vykládána ve světle čl. 60 odst. 2 Nového kodexu, a nikoliv pouze podle geometrického tvaru výrobku. Soud dospěl k závěru, že zpracování za studena představuje podstatnou změnu výrobku a může vést ke změně původu. Finanční soud dále zpochybnil platnost pravidla dutých profilů pro jeho nejasnost, nedostatečné odůvodnění a rozpor s principy právní jistoty. Pokud by bylo pravidlo shledáno neplatným, mělo by být původ určován přímo podle čl. 60 odst. 2 Nového kodexu.

V.

Duplika žalovaného

20. Žalovaný v dalším vyjádření uvedl k otázce právní úpravy nepreferenčního původu, že obecná ustanovení v čl. 24 Původního kodexu a čl. 60 odst. 2 Nového kodexu jsou sice obsahově podobná, avšak zásadní rozdíl spočívá v prováděcích předpisech. Zatímco dříve se vycházelo z nezávazného seznamu pravidel původu, v nyní projednávané věci byla aplikována závazná pravidla obsažená v nařízení v přenesené pravomoci 2015/2446, zejména v čl. 32 a v příloze 22-01, kterými jsou konkretizována obecná pravidla původu ve vztahu ke konkrétním druhům zboží podle harmonizovaného systému.
21. K prováděcímu nařízení 2017/2093 žalovaný uvedl, že Komise se v rámci šetření zabývala hospodářskou odůvodněností výroby v Indii výhradně ve smyslu čl. 13 základního antidumpingového nařízení, nikoliv pravidly původu podle Nového kodexu. Závěry Komise se tedy netýkaly otázky změny nepreferenčního původu zboží, a nelze je použít jako podklad pro určení původu ve smyslu čl. 60 odst. 2 Nového kodexu.
22. K argumentaci žalobce rozhodnutími orgánů jiných členských států žalovaný uvedl, že tyto případy vycházely z odlišného skutkového stavu nebo z jiného důkazního základu, zejména ze starší závěrečné zprávy OLAF, zatímco v nyní projednávané věci bylo rozhodováno na základě novější činnosti OLAF. Žalovaný uvedl, že správní praxe v EU svědčí o dalších desítkách srovnatelných případů doměření antidumpingového cla napříč členskými státy.
23. K řízení o předběžné otázce vedenému před SDEU ve věci C-210/22 *Stappert* žalovaný uvedl, že formulace první otázky hamburského soudu je zavádějící, neboť se týká materiálu, který

nesplňuje technické normy pro trubky. V případě žalobce však bylo prokázáno, že vstupní materiál odpovídal normě ASTM A312, a jednalo se tedy o bezešvé trubky s konečnou úpravou za tepla, nikoliv o duté profily.

24. K výkladu pojmu „duté profily“ žalovaný uvedl, že tento pojem musí být interpretován v souladu s vysvětlivkami k harmonizovanému systému, které jsou závazným výkladovým zdrojem podle mezinárodní úmluvy. Podle žalovaného nelze za dutý profil považovat výrobek, který má stejnoměrnou tloušťku stěny a odpovídá technické normě pro trubky. Samotné zpracování za studena není podle žalovaného dostatečné pro změnu původu, neboť nevede ke změně tarifního čísla, což je základní pravidlo původu pro výrobky kapitoly 73 přílohy 22-01 nařízení v přenesené pravomoci 2015/2446.

VI.

Doplnění dupliky žalovaného

25. Žalovaný dále doplnil své vyjádření k právním závěrům vyplývajícím z rozsudku SDEU ve věci C-210/22 *Stappert* a následného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2023, č. j. 4 Afs 119/2023-48. Uvedená rozhodnutí se týkají aplikace pravidel nepreferenčního původu výrobků tarifního čísla 7304 41, konkrétně trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli ubíraných za studena.
26. Žalovaný upozornil, že skutkový stav v nyní projednávané věci se zásadně liší od případu řešeného SDEU. V tomto případě bylo vyšetřováním OLAF prokázáno, že z Číny byly do Indie dováženy trubky tarifní položky 7304 11, které již splňovaly průmyslový standard ASTM A312, a teprve v Indii byly přepracovány na výrobky položky 7304 41. Žalovaný zdůraznil, že pravidla původu, jak byla publikována v příloze 22-01 nařízení v přenesené pravomoci 2015/2446, ani po zásahu SDEU nezakládají změnu původu při přepracování výrobků položky 7304 11 na výrobky položky 7304 41.
27. Dále žalovaný poukázal na nesprávné skutkové zjištění Nejvyššího správního soudu, který ve svém rozsudku uvedl, že v Indii docházelo k výrobě z trubek položky 7304 49, ačkoliv žalovaný ve svém rozhodnutí opakovaně uváděl, že šlo o trubky položky 7304 11. Tato skutečnost byla doložena jak zprávou OLAF, tak sdělením indického vývozce a obsahem indických celních databází. Žalovaný připustil, že v rozhodnutí došlo na dvou místech k chybě v psaní, avšak z celkového kontextu rozhodnutí je zřejmé, že šlo o omyl.
28. Vzhledem k tomu, že se SDEU ve věci C-210/22 *Stappert* nevyjádřil k přepracování výrobků položky 7304 11, žalovaný má za to, že právní názor Nejvyššího správního soudu není v tomto případě závazný, neboť vycházel z odlišného skutkového stavu.

VII.

Triplika žalobce

29. Žalobce v triplice reflektoval rozsudek SDEU ve věci C-210/22 *Stappert* a navazující judikaturu Nejvyššího správního soudu, které podle jeho názoru potvrzují správnost žalobní argumentace a mají přímý dopad na projednávanou věc.
30. Žalobce uvedl, že rozsudek SDEU ve věci C-210/22 *Stappert* se týká pravidel určení nepreferenčního původu zboží tarifní položky 7304 41, do které bylo zařazeno i zboží dovezené žalobcem. SDEU v tomto rozsudku konstatoval, že pravidla původu stanovená v příloze 22-01 nařízení v přenesené pravomoci 2015/2446 jsou v části neplatná, neboť zakládají neodůvodněnou nerovnost mezi zpracováním dutých profilů a trubek, a že původ zboží je třeba určovat podle čl. 60 odst. 2 Nového kodexu, nikoliv pouze na základě změny

tarifního čísla. Podle žalobce tak SDEU potvrdil, že zboží může získat původ i bez změny tarifního čísla, pokud došlo k podstatnému a hospodářsky odůvodněnému zpracování v podniku k tomu vybaveném, což bylo v případě žalobce splněno.

31. Žalobce dále poukázal na to, že Nejvyšší správní soud v rozsudcích ze dne 27. 9. 2023, č. j. 4 Afs 119/2023-48, a ze dne 11. 1. 2024, č. j. 10 Afs 41/2022-148, výslovně aplikoval závěry rozsudku C-210/22 *Stappert* na skutkově obdobné případy, kdy bylo zboží dovezeno z Indie po zpracování společností Maxim Tubes. Nejvyšší správní soud konstatoval, že přepracování trubek tarifní položky 7304 49 na trubky položky 7304 41 za studena zakládá změnu původu, a že žalovaný pochybil, pokud při rozhodování nezohlednil čl. 60 odst. 2 Nového kodexu.
32. Žalobce se rovněž vymezil vůči argumentaci žalovaného, který tvrdil, že se v projednávané věci jednalo o přepracování trubek tarifní položky 7304 11, nikoliv 7304 49, a že zboží splňovalo průmyslový standard ASTM A312. K tomu žalobce uvedl, že průmyslový standard není rozhodný pro určení původu, a že z dostupných důkazů, včetně Final Report OLAF a Nařízení o ukončení šetření, vyplývá, že zboží bylo v Indii přepracováno z trubek položky 7304 49. Dále upozornil, že položka 7304 11 se týká trubek pro ropovody a plynovody, což neodpovídá charakteru dovezeného zboží.
33. V závěru žalobce poukázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 18. 1. 2024, č. j. 15 Af 4/2022-71, v němž soud zrušil rozhodnutí žalovaného ve skutkově obdobné věci. Soud v tomto rozsudku konstatoval, že zpracování za studena v Indii představuje podstatné a hospodářsky odůvodněné zpracování, které zakládá změnu původu, a že žalovaný pochybil, pokud tato zjištění nezohlednil.

VIII.

Kvadruplika žalovaného

34. Žalovaný se dále vyjádřil k rozsudku SDEU ve věci C-86/24 *CS Steel*, kterým SDEU potvrdil platnost základního pravidla původu pro zboží spadající do položky 7304 41 harmonizovaného systému, jak je uvedeno v příloze 22-01 nařízení v přenesené pravomoci 2015/2446.
35. Z rozsudku SDEU ve věci C-86/24 *CS Steel* vyplývá, že trubky položky 7304 11, odpovídající technické normě ASTM A312, dovezené z Číny do Indie a zde přepracované za studena na trubky položky 7304 41, nezískaly indický původ, protože takové zpracování nebylo dostatečné pro změnu původu. SDEU konstatoval, že i když došlo ke změně technických vlastností trubek, nezměnilo se jejich původní určení ani složení ani tarifní číslo, a tudíž nedošlo ke vzniku nového výrobku ani k důležitému stupni výroby ve smyslu čl. 60 odst. 2 Nového kodexu.
36. Žalovaný ve svém rozhodnutí vycházel z tehdy platného pravidla původu, které umožňovalo změnu původu pouze při přepracování výrobků položky 7304 49. V řízení bylo prokázáno, že zbožím dovezeným do Indie byly trubky položky 7304 11, nikoliv duté profily položky 7304 49. Žalovaný se proto zaměřil na rozdíl mezi trubkami a dutými profily, přičemž konstatoval, že položka 7304 11 duté profily vůbec nezahrnuje.
37. Rozsudek SDEU ve věci C-210/22 *Stappert* se týkal odlišného skutkového stavu, kdy byly přepracovávány trubkové polotovary položky 7304 49, které neodpovídaly žádným technickým normám. V tomto případě SDEU rozhodl, že přepracování těchto polotovarů

za studena může vést ke změně původu. Tento rozsudek však nemá přímý dopad na nyní projednávanou věc, neboť zde šlo o přepracování již dokončených a standardizovaných trubek tarifní položky 7304 11.

IX.
Ústní jednání

38. Při jednání, které se konalo u zdejšího soudu dne 10. 11. 2025, setrvaly obě strany na svých dosavadních návrzích a argumentech; neuplatnily žádné důkazní návrhy.

X.
Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

39. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
40. Žaloba není důvodná.
41. Podle čl. 59 Nového kodexu [č]lánky 60 a 61 stanoví pravidla pro určení nepreferenčního původu zboží pro účely použití:
- a) *společného celního sazebníku, s výjimkou opatření uvedených v čl. 56 odst. 2 písm. d) a e);*
 - b) *jiných než sazebních opatření stanovených zvláštními předpisy Unie upravujícími obchod se zbožím; a*
 - c) *jiných opatření Unie týkajících se původu zboží.*
42. Podle čl. 60 odst. 2 Nového kodexu [z]boží, na jehož výrobě se podílí více než jedna země nebo jedno území, se považuje za zboží pocházející ze země nebo území, kde došlo k jeho poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby.
43. Podle čl. 62 Nového kodexu [k]omisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví pravidla, podle nichž se zboží, u něhož je nezbytné určit nepreferenční původ pro účely použití opatření Unie uvedených v článku 59, považuje za zcela získané v jedné zemi nebo na jediném území nebo za zboží, k jehož poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby, došlo v jedné zemi nebo na jediném území, podle článku 60.
44. Podle čl. 32 nařízení v přenesené pravomoci 2015/2446 [m]á se za to, že u zboží uvedeného na seznamu v příloze 22-01 došlo k poslednímu podstatnému zpracování nebo opracování, které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby, v zemi či na území, kde jsou splněna pravidla stanovená v uvedené příloze nebo která/které je těmito pravidly určena/určeno.
45. Žalobce namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí z důvodu nesprávného právního posouzení a dále na základě nedostatečného zjištění skutkového stavu.
46. Nesprávné právní posouzení žalobce dovozuje z údajně nesprávné aplikace čl. 60 odst. 2 Nového kodexu, protože v Indii došlo k hospodářsky odůvodněnému zpracování, tudíž by

na základě prováděcího nařízení 17/2093 ve spojení s judikaturou SDEU a Nejvyššího správního soudu nemělo být aplikováno antidumpingové clo.

47. Soud předznamenává, že čl. 60 odst. 2 Nového kodexu zakotvuje obecné pravidlo, ze kterého však může Komise stanovit výjimky na základě přenesené pravomoci podle čl. 62 Nového kodexu. Stanoví-li proto Komise v přenesené pravomoci pravidlo odchylné od pravidla dle čl. 60 odst. 2 Nového kodexu, pak na celní režim uvedeného zboží nelze aplikovat čl. 60 odst. 2 Nového kodexu. Právě k tomu přitom došlo i v této věci. Nelze proto vycházet pouze ze znění čl. 60 odst. 2 Nového kodexu – tento postup přitom nelze vnímat jako rozporný s principem *lex superior derogat legi inferiori*, protože Nový kodex s tímto postupem přímo počítá a zakládá uvedenou přenesenou pravomoc Komise. Analogicky není rozhodná žalobcova argumentace případnými rozdíly mezi zněním Původního a Nového kodexu, protože v této věci se nevycházelo pouze ze znění čl. 60 odst. 2 Nového kodexu, ale zejména též z nařízení v přenesené pravomoci.
48. Ze shora uvedených důvodů nelze dospět k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s prováděcím nařízením Komise (EU) 2017/2093. Ačkoli Komise na základě provedeného šetření konstatovala, že v Indii nedochází k účelovému obcházení antidumpingových opatření, tímto závěrem nijak nevyloučila aplikaci stávajících pravidel zakotvených v nařízení v přenesené pravomoci 2015/2446. Klíčovou právní otázkou v projednávané věci je proto posouzení, zda uložení antidumpingového cla bylo či nebylo v souladu s uvedeným nařízením v přenesené pravomoci.
49. V návaznosti na čl. 32 nařízení v přenesené pravomoci 2015/2446 jsou pro určení tarifního původu rozhodná pravidla uvedená v příloze 22-01 k nařízení. Jsou-li tato pravidla naplněna, dochází u zboží ke změně celního původu ze země výroby na zemi, v níž došlo k popsanému způsobu zpracování. Relevantní pravidla jsou shrnuta v následující tabulce.

Kód HS 2012	Popis zboží	Základní pravidla
7304	Trouby, trubky a duté profily, bežešvé, ze železa (jiného než litiny) nebo z oceli.	Jak je uvedeno pro položky
	- Trouby a trubky používané pro ropovody nebo plynovody:	
7304 11	- Z nerezavějící oceli	CTH
[...]		
	- Ostatní, s kruhovým příčným průřezem, z nerezavějící oceli.	
7304 41	-- Tažené za studena nebo válcované za studena (úběrem za studena)	CTH nebo změna dutých profilů položky 7304 49
7304 49	-- Ostatní	CTH

50. Ve všech uvedených případech se jedná o trubky tarifního čísla 7304, ve zde řešeném případě se jedná o bezešvé trubky tarifní položky 7304 11, které byly vyvezeny z Číny a následně v Indii za studena přepracovány na bezešvé trubky tarifní položky 7304 41. Aby u studeného přepracování do výrobků položky 7304 41 došlo ke změně celního původu, je dle základního pravidla uvedeného v příloze 22-01 třeba, aby došlo k *CTH nebo změň[ě] dutých profilů položky 7304 49*. Pod zkratkou CTH se dle glosáře přílohy 22-01 rozumí změna tarifního čísla přesunutím z jakéhokoli jiného čísla. Aby tudíž došlo dle pravidel v příloze 22-01 ke změně celního původu, muselo se původně jednat o produkt jiného tarifního čísla, tj. nesmělo by se jednat o výrobek spadající pod tarifní číslo 7304 [troubky, trubky a duté profily, bezešvé, ze železa (jiného než litiny) nebo z oceli]. V Indii ovšem nedošlo k takovému typu zpracování, protože uvedené zpracování nemělo za následek změnu tarifního čísla, nýbrž pouze změnu z tarifní položky 7304 11 na tarifní položku 7304 41.
51. Tato skutečnost je klíčová pro použitelnost žalobcem citované judikatury SDEU a Nejvyššího správního soudu. Jak v případě rozsudku SDEU ve věci C-210/22 *Stappert*, tak v navazujících rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 1. 2024, č. j. 10 Afs 41/2022-148, a ze dne 27. 9. 2023, č. j. 4 Afs 119/2023-48, se totiž jednalo o skutkově odlišnou situaci, tj. případy, kdy došlo k přepracování trubek položky 7304 49 na trubky pod položkou 7304 41. Podle shora uvedené tabulky by v tomto případě dle textu přílohy 22-01 ke změně celního původu nedošlo, protože k tomu by bylo třeba přepracování z výrobku jiného tarifního čísla nebo z dutého profilu položky 7304 49. Jelikož se v případech řešených v citované judikatuře jednalo původně o trubky (nikoli tzv. duté profily) položky 7304 49, dovodily SDEU i Nejvyšší správní soud, že shora uvedené základní pravidlo je neplatné, pokud vylučuje změnu celního původu u trubek dle položky 7304 49, ale výslovně ji umožňuje u dutých profilů téže položky, protože tento rozdíl v celním postupu nebyl odůvodněn a byl tedy diskriminační, protože se jedná o výrobky spadající do téže položky, které mají podobné vlastnosti a které procházejí totožným způsobem tváření.
52. Uvedená soudní rozhodnutí nelze na projednávanou věc aplikovat. Soud se v tomto směru odchyluje od závěrů rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 1. 2024, č. j. 15 Af 4/2022-71, který na přepracování trubek z položky 7304 11 do položky 7304 41 aplikoval shora uvedené rozsudky Soudního dvora EU a Nejvyššího správního soudu.
53. Soud v tomto řízení neshledává uvedené rozsudky použitelnými, neboť v mezidobí vydal SDEU rozsudek ve věci C-86/24 *CS Steel*. V tomto rozhodnutí SDEU uzavřel, že trubky položky 7304 11 mají oproti trubkám položky 7304 49 odlišné vlastnosti, jelikož jsou způsobilé k přepravě ropy či plynu. Za této situace proto SDEU neshledal existenci diskriminace, protože odlišování mezi zpracováním trubek dle položky 7304 11 a trubek či dutých profilů dle položky 7304 49 je objektivně odůvodněné právě způsobilostí trubek položky 7304 11 k transportu ropy či plynu. Z tohoto důvodu považuje soud závěry rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 1. 2024, č. j. 15 Af 4/2022-71, za překonané. Stejný závěr lze vztáhnout i na žalobcem citovaná rozhodnutí italských a německých soudů, jakož i na postup polské celní správy, neboť všechna tato rozhodnutí předcházela rozsudku SDEU ve věci C-86/24 *CS Steel*. I kdyby ve všech zahraničních případech byl shodný skutkový stav, byly by jejich právní závěry překonané obdobně jako rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 18. 1. 2024, č. j. 15 Af 4/2022-71.
54. Žalobce uvedl, že dovážené zboží nebylo výrobkem položky 7304 11, nýbrž položky 7304 49, neboť trubky nejsou vhodné pro použití v ropovodech či plynovodech. Případné označení importů do Indie položkou 7304 11 považuje žalobce za omyl. Ze správního spisu

však vyplývá opak – konkrétně z podkladů zprávy OLAF (dokument „*Annex 5 – Import and Export data – Maxim Tubes – January 2015 to November 2017.xlsx*“, vyjádření společnosti Maxim Tubes ze dne 15. 4. 2019, č. j. OF/2016/0680/B1), dále z dokumentu „*Annex 10 – Additional Import and Export data – Maxim Tubes.xlsx*“), ze zprávy OLAF ze dne 3. 7. 2020, sp. zn. OF/2016/0680 (jejíž součástí je shodně laděné vyjádření indického Ministerstva obchodu a průmyslu ze dne 19. 9. 2019, sp. zn. 08/01/Misc/Conf/AM18), ze zprávy o kontrole po propuštění zboží ze dne 20. 9. 2021, č. j. 479146-25/2021-510000-51.2, i z napadeného rozhodnutí.

55. Žalobce oproti tomu nijak nedoložil, z čeho by mělo vyplývat, že uvedené podklady a vyjádření společnosti Maxim Tubes či indického Ministerstva obchodu a průmyslu, z nichž vycházely OLAF i české celní orgány, nejsou pravdivé. Tvrzení, že žalobce nepodniká v oblasti ropného či plynového průmyslu, není relevantní, neboť pro určení celního zařazení je rozhodující objektivní povaha dovážených trubek, nikoli předmět podnikání žalobce.
56. Z hlediska právního posouzení věci proto žalovaný nepochybil, pokud při svém rozhodování nevyšel ze shora uvedených rozsudků SDEU a Nejvyššího správního soudu.
57. Žalobce dále namítá nesprávně zjištěný skutkový stav, protože podle prováděcího nařízení 2018/330 mělo být uvaleno clo v diferencované výši dle příslušné společnosti, která výrobky z Číny vyvezla. Žalovaný ale napadeným rozhodnutím uvalil antidumpingové clo v maximální možné výši 71,9 %.
58. Podle čl. 1 odst. 2 prováděcího nařízení 2018/330 se stanoví antidumpingové clo ve výši 71,9 % v případě společnosti Changshu Walsin Specialty Steel, Co. Ltd, Haiyu, a subsidiárně u všech ostatních společností, u kterých není uvedena odlišná celní sazba v daném ustanovení, popř. v příloze I k prováděcímu nařízení 2018/330.
59. Podle čl. 1 odst. 5 prováděcího nařízení 2018/330 *[u]platnění individuálních sazeb antidumpingového cla stanovených pro společnosti uvedené v odstavci 2 je podmíněno povinností předložit celním orgánům členských států platnou obchodní fakturu, na níž musí být uvedeno prohlášení datované a podepsané odpovědným pracovníkem subjektu, který takovou fakturu vystavil, s uvedením jeho jména a funkce, v tomto znění: „Já, níže podepsaný/podepsaná, potvrzuji, že (objem) bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli prodávaných na vývoz do Evropské unie, pro které byla vystavena tato faktura, vyrobila společnost (název a adresa společnosti) (doplňkový kód TARIC) v (dotčené zemi). Prohlašuji, že údaje uvedené v této faktuře jsou úplné a správné.“ Není-li taková faktura předložena, použije se clo platné pro „všechny ostatní společnosti“.*
60. Z citovaných ustanovení prováděcího nařízení (EU) 2018/330 vyplývá, že antidumpingové clo se stanoví na základě předložené faktury vystavené příslušným dovozcem. Není-li taková faktura předložena, uplatní se sazba pro „všechny ostatní společnosti“, která činí 71,9 %.
61. Žalobce namítá, že stanovení cla neodpovídá skutečnému stavu. Touto námitkou se již zabýval žalovaný na straně 28 napadeného rozhodnutí, přičemž žalobce tuto argumentaci nijak nerefletoval. Ze znění uvedených ustanovení prováděcího nařízení 2018/330 přitom jednoznačně vyplývá, že odpovědnost za předložení odpovídající faktury nese hospodářský subjekt. Pokud faktura není předložena, uplatní se clo v maximální možné výši. Z napadeného rozhodnutí i správního spisu vyplývá, že žalobce skutečně nepředložil fakturu splňující požadavky čl. 1 odst. 5 prováděcího nařízení 2018/330, neboť faktura č. 1567 ze dne 23. 1. 2019 neobsahuje prohlášení předepsané tímto ustanovením.

62. Nelze proto dospět k závěru, že žalovaný nesprávně zjistil skutkový stav, neboť odpovědnost za řádné doložení příslušných skutečností ležela na žalobci.
63. K otázce zjišťování skutkového stavu soud dodává, že závěry OLAF nepřebírá žalovaný mechanicky; správní orgány provedly vlastní hodnocení důkazů ve spise. Zprávy OLAF zde slouží jako jeden z podkladů, jejichž obsah je konfrontován s dalšími zjištěními (vyjádření Maxim Tubes, údaje indického ministerstva, kontrolní zprávy). I kdyby byly závěry OLAF považovány za doporučující, napadené rozhodnutí ob stojí na samostatných skutkových zjištěních českých orgánů.
64. Celkově lze shrnout, že pro projednávanou věc je rozhodující rozsudek SDEU ve věci C-86/24 CS *Steel*, který výslovně uvedl, že trubky položky 7304 11 mají specifické vlastnosti – zejména způsobilost přepravovat ropu či plyn – a proto pouhé studené opracování v Indii, byť vedoucí ke změně rozměrů, nepředstavuje podstatné zpracování měnící původ. SDEU v tomto rozsudku uzavřel, že odlišování mezi trubkami položky 7304 11 a trubkami či dutými profily položky 7304 49 je objektivně odůvodněné právě rozdílným účelem a technickými parametry výrobků.
65. Rozhodující je aplikace pravidel přílohy 22-01 nařízení v přenesené pravomoci 2015/2446 ve spojení rozsudkem SDEU ve věci C-86/24 CS *Steel*, podle níž se původ trubek položky 7304 11 nemění, pokud zpracování v Indii nesplňuje kritéria podstatného hospodářsky odůvodněného zpracování vedoucího k novému výrobku. Jelikož indické opracování spočívalo pouze ve studeném tváření, zatímco základní vlastnosti trubek byly určeny již výrobou v Číně, nelze uznat indický původ.
66. Ze shora uvedeného rovněž vyplývá, že nelze identifikovat ničeho, co by odůvodňovalo názor žalobce, že napadené rozhodnutí je v rozporu s principy legitimního očekávání, rovnosti a zákazu diskriminace. Nadto rozdílný postup některých orgánů jiných členských států sám o sobě nezakládá porušení zásady rovnosti ani legitimní očekávání, není-li prokázána jednotná, dlouhodobá a srovnatelná praxe ve skutkově totožných případech. Po vydání rozsudku SDEU ve věci C-86/24 CS *Steel* je navíc odlišení mezi zbožím položky 7304 11 (trubky určené pro ropovody a plynovody) a 7304 49 objektivně odůvodněno, což vylučuje diskriminaci v jejich právním režimu.

XI.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

67. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
68. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 10. listopadu 2025

Milan Tauber
předseda senátu

z důvodu nepřítomnosti předsedy senátu
podepsal písemné vyhotovení rozhodnutí v souladu
s § 54 odst. 2 věta druhá s. ř. s. člen senátu Vadim Hlavatý